

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 5 sierpnia 2019 r.

DIH-2.709.18.2019.PS

DECYZJA DIH-2 NR 36/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.) art. 35a pkt 9 lit. a, art. 35c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r., poz. 1930 ze zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 17 czerwca 2019 r., złożonego przez pełnomocnika reprezentującego przedsiębiorcę (...) prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą – (...) F.H.U. (..) z siedzibą w (...) Niepołomice, zwaną dalej „Stroną” lub „Przedsiębiorcą” – od decyzji Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 3 czerwca 2019 r., nr 109/2019, znak pisma: WN.8361.54.2019, wymierzającej ww. Stronie karę pieniężną w wysokości 10.000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) z tytułu nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw polegającego na tym, że w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego węgla kamiennego ekogroszek nie wystawiła dokumentu potwierdzającego spełnienie przez ww. paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890),

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia nr WN.8361.54.2019, z 6 lutego 2019 r. przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy (...) F.H.U. (..) na składzie węgla (...) należącym do Strony. Zakres przedmiotowy kontroli dotyczył sprawdzenia przestrzegania przez Stronę obowiązków określonych w art. 6c ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660) zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” polegających na wystawianiu świadectwa jakości paliwa stałego poświadczonego za zgodność z oryginałem kopii tego świadectwa i przekazywaniu go każdemu podmiotowi, który nabywa to paliwo.

W toku kontroli przeprowadzonej 6 lutego i 6 marca 2019 r. ustalono, że na składzie węgla w sprzedaży znajdowało się paliwo stałe, tj. węgiel kamienny ekogroszek w ilości 20 ton, węgiel kamienny orzech w ilości 15 ton oraz węgiel kamienny kostka w ilości 10 ton. Podczas kontroli Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie dokonali zakupu kontrolnego węgla kamiennego ekogroszek w ilości 50 kg (2 worki po 25 kg). Kontrolowany przedsiębiorca wprowadzając do obrotu ww. paliwo stałe, nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890), tj. świadectwa jakości dla węgla kamiennego ekogroszek i nie przekazał dokumentu inspektorom występujących w roli kupujących.

Powyższe stanowi naruszenie obowiązku określonego w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zgodnie z którym przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwo stałe przeznaczone do spalania w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez to paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, czyli świadectwa jakości.

W związku z powyższym, Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 2 kwietnia 2019 r., znak: WN.8361.54.2019 zawiadomił Stronę o wszczęciu

postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji administracyjnej kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczył o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Równocześnie zwrócono się do Strony o dostarczenie informacji o wielkości obrotu z działalności gospodarczej za rok 2018.

Strona 9 kwietnia 2019 r. stawiła się osobiście w Małopolskim Inspektoracie Inspekcji Handlowej celem ustalania przesłanek dot. przekazania informacji o wielkości obrotu z działalności gospodarczej za 2018 rok. Ponadto Strona zwróciła się z prośbą o odstąpienie od nałożenia na nią kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu gdyż ujawniona nieprawidłowość była jednostkowym przypadkiem. Pismem z 25 kwietnia 2019 r. pełnomocnik Strony przesłał informacje dot. wysokości obrotu z działalności gospodarczej Strony za 2018 r. oraz potwierdzoną za zgodność z oryginałem kopię świadectwa jakości dla węgla kamiennego ekogroszek nr 17/02/19 z 6 lutego 2019 r. (dzień zakupu kontrolnego). Ponadto pełnomocnik zwrócił uwagę, że wartość zakupionego paliwa stałego jest stosunkowo niska, a Przedsiębiorca do tej pory nie dopuścił się żadnych nieścisłości w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą. Zapewnił również, że ponowne niedopatrzenie nie będzie miało miejsca.

Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 3 czerwca 2019 r. wydał decyzję nr 190/2019 nakładającą na Przedsiębiorcę karę pieniężną z tytułu nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw polegającego na tym, że w momencie wprowadzania do obrotu węgla kamiennego ekogroszek, nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnienie przez ww. paliwo stałe wymagań jakościowych.

Pismem z 17 czerwca 2019 r., Strona reprezentowana przez (...) złożyła odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu.

W przedmiotowym odwołaniu przedstawiciel Strony zarzucił naruszenie:

- art. 7 w związku z art. 77 § 1 Kpa poprzez brak wszechstronnej analizy materiału zgromadzonego w sprawie, w szczególności zaś pisma z 25 kwietnia 2019 r., w którym podniesiono fakt braku dotychczasowych naruszeń przez przedsiębiorcę, niską wartość sprzedaży, której dotyczyła nieprawidłowość w zakresie braku wystawienia świadectwa

- jakości, przedłożenie przez przedsiębiorcę żądanych dokumentów, a także przedłożenie potwierdzonej za zgodność z oryginałem kopii świadectwa jakości stałych paliw nr 17/02/19, oraz nieuwzględnienia okoliczności wynikających z protokołu z 9 kwietnia 2019 r. dot. stawiennictwa przedsiębiorcy w siedzibie organu celem złożenia stosownych wyjaśnień – które to okoliczności świadczą o znikomej wadze naruszenia przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jak również o fakcie zaprzestania naruszenia i wykonania obowiązku przedstawienia dokumentu potwierdzającego spełnienie wymagań jakościowych;
- art. 80 Kpa poprzez dowolną a nie swobodną ocenę okoliczności sprawy związanych z wagą naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, a także celów, dla których miałyby zostać nałożona kara administracyjna;
 - art. 107 § 3 Kpa poprzez brak podania w motywach rozstrzygnięcia z jakiej przyczyny organ nie uznał wagi stwierdzonego naruszenia za znikomą, mając na względzie, iż wartość sprzedaży której dotyczy niniejsze postępowanie wynosi (..) zł, przy rocznym obrocie w kwocie (...) zł, a także braku podania przyczyn z powodu, których organ administracyjny uznał, iż odstąpienie od wymierzania kary pieniężnej oraz poprzestanie na pouczeniu nie jest wystarczające dla osiągnięcia założeń ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, mając na względzie w szczególności fakt następczego przedstawienia w piśmie z 25 kwietnia 2019 r. stosowanego świadectwa wraz ze zobowiązaniem się przedsiębiorcy do niedopuszczania się wskazanego w protokole kontroli zaniechania;
 - art. 189f § 1 Kpa, poprzez nieodstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej oraz poprzestaniu na pouczeniu pomimo, iż zachodziły ku temu przesłanki, tj. naruszenie miało znikomą wagę a strona zaprzestała naruszenia prawa;
 - art. 189f § 2 Kpa, poprzez nieodstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej oraz poprzestaniu na pouczeniu pomimo prezentowanego stanowiska przedsiębiorcy przedstawionych w toku postępowania dowodów usunięcia naruszenia, oraz faktu, iż dla osiągnięcia celów postępowania nie było konieczne nałożenie kary administracyjnej.

W uzasadnieniu odwołania pełnomocnik Strony zapewniał m.in. o przestrzeganiu przez Przedsiębiorcę norm związanych z warunkami wymaganymi przy wprowadzaniu do obrotu paliwa stałego. Podkreślił również, że Strona osobiście złożyła wyjaśnienia w siedzibie

organu, gdzie zapewniła że wymagane prawem dokumenty były przez nią wystawiane, a zaniechanie stwierdzone podczas zakupu kontrolnego miało charakter jednostkowy. Ponadto zostało organowi dostarczone świadectwo jakości dla węgla kamiennego ekogroszek jak również informacja o wartości obrotu z działalności gospodarczej w 2018 roku. Pełnomocnik podkreślił również, że wartość sprzedaży, której dotyczy postępowanie wynosi zaledwie (...) zł a uchybienie stwierdzone w toku kontroli stanowi pierwsze naruszenie Strony. Powyższe okoliczności z niewiadomych przyczyn nie zostały uwzględnione w uzasadnieniu decyzji pierwszej instancji. Zdaniem Pełnomocnika pominięty został istotny dla rozstrzygnięcia materiał dowodowy i przekroczone zasadę swobodnej oceny dowodów.

Przy piśmie z 1 lipca 2019 r. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr WN.8361.54.2019.

Następnie pismem z 11 lipca 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do spalania w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla

kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania.

Protokół kontroli nr WN.8361.54.2019 z 6 marca 2019 r. stanowi dowód w prowadzonym postępowaniu administracyjnym. Należy podkreślić, że Strona podpisała ww. protokół kontroli nie wnosząc do niego żadnych uwag pomimo prawidłowego pouczenia o możliwości zgłoszenia ich do protokołu kontroli w ciągu 7 dni.

Prezes UOKiK opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż Strona wprowadzając do obrotu paliwo stałe – stanowiące przedmiot zakupu kontrolnego 6 lutego 2019 r., dokonanego przez Inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie w ilości 50 kg (2 worki po 25 kg), nie wystawiła dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych określonych w ww. rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Stwierdzone nieprawidłowości stanowią naruszenie obowiązku określonego w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do spalania w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych zwany świadectwem jakości.

Zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości.

Należy podkreślić, że kara pieniężna wskazana w art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest karą administracyjną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego. Odpowiedzialność ta ma charakter obiektywny i niejako automatyczny oraz jest niezależna od winy Strony, działań innych osób lub okoliczności popełnienia czynu, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Ustaw o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewiduje żadnych okoliczności znoszących obowiązek nałożenia przez właściwy organ administracyjnej kary pieniężnej, jedynie umożliwia wydanie jej w określonych przedziałach finansowych zależnych od wartości wprowadzonego do obrotu paliwa stałego.

Odnosząc się do zarzutów postawionych w odwołaniu przedstawiciela Strony z 17 czerwca 2019 r. stwierdzić należy, że jest on nietrafny. Wskazać przede wszystkim

należy, że w myśl zasady prawdy obiektywnej, wyrażonej w art. 7 Kpa i skonkretyzowanej w art. 77 § 1 Kpa organy administracji publicznej mają obowiązek podjąć wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy, zobowiązane są w sposób wyczerpujący nie tylko zebrać ale i rozpatrzeć cały materiał dowodowy, zwłaszcza w postępowaniach odnoszących się do podmiotów, którym organ przypisuje delikt administracyjny. Zgodnie z art. 80 Kpa organ ocenia na podstawie całego zebranego materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Stosownie do art. 107 § 3 Kpa uzasadnienie decyzji powinno zawierać rezultaty tych ustaleń w szczególności fakty, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł. Działania podejmowane w ramach wskazanych wyżej obowiązków mają na celu dokonanie ustaleń, pozwalających na prawidłowe zastosowanie prawa materialnego. Oznacza to, że normy prawa materialnego wskazują, jakie fakty mają znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wyznaczają tym samym zakres postępowania dowodowego i zakres ustaleń faktycznych koniecznych dla załatwienia sprawy. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej (art. 7 i art. 77 Kpa), dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego, a także uzasadniając decyzję administracyjną w sposób wymagany przez normę prawną wyrażoną w przepisie art. 107 § 3 Kpa.

Należy stwierdzić, iż Strona, będąc wprowadzającym do obrotu paliwa stałe przeznaczone do spalania w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, uchybiła obowiązkowi, nałożonemu na nią przez art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez nie wystawienie i nie przekazanie świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu, co zostało ustalone podczas kontroli poprzez dokonanie zakupu kontrolnego. W związku z powyższym Strona naruszyła tym samym podstawowe akty prawne, ustanowione w celu zapewnienia kupującym kluczowych informacji o nabywanym paliwie tj. uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat danego produktu, co jest bardzo istotne z punktu widzenia ochrony interesów i praw konsumentów.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, poprzez jego niezastosowanie chociaż istniały ku temu wszelkie przesłanki, a mianowicie waga naruszenia

prawa była znikoma, a Strona posiada aktualnie wymagane świadectwa jakości wobec czego Organ powinien przestać na pouczeniu, należy stwierdzić co następuje.

Prezes UOKiK zauważa, iż artykuł art. 189f § 1 wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i przestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na Stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub Strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK, o znikomej wadze naruszenia w przypadku przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw można byłoby mówić gdyby wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych były niepełne, nieprecyzyjne etc. Natomiast z całą mocą należy stwierdzić, iż nie dotyczy to sytuacji, gdy wymagane przepisami świadectwo jakości paliw stałych nie było wystawione i wydane klientowi co jest bardzo istotne z punktu widzenia ochrony interesów i praw konsumentów. Strona, będąc wprowadzającym do obrotu paliwo stałe, uchybiła obowiązkowi, nałożonemu na nią przez art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw – nie wystawiła oraz nie przekazała świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu (zakup kontrolny z 6 lutego 2019 r.) Naruszyła tym samym podstawowe akty prawne, ustanowione w celu zapewnienia kupującym kluczowych informacji o nabywanym paliwie, bez konieczności podejmowania dodatkowych działań zmierzających do ich uzyskania. W związku z powyższym naruszenie nie może zostać uznane za znikome, co zostało wskazane w wydanej przez Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej decyzji nr 190/2019 z 3 czerwca 2019 r. Niska wartość zakupu kontrolnego nie może stanowić podstawy do uznania, iż jest to znikoma nieprawidłowość. Konsument może dokonać zakupu o znacznej wartości paliwa stałego i w takim przypadku nie otrzymałby istotnych dla niego informacji o jakości danego paliwa stałego jak również paragonu fiskalnego (jak miało to miejsce podczas zakupu kontrolnego). Strony mają obowiązek wystawiać świadectwo jakości przy każdej sprzedaży paliwa stałego, niezależnie od jego ilości i wartości, nabywanej przez kupującego. Tym samym, fakt niewystawienia świadectwa jakości dla 50 kg paliwa stałego o wartości (...) zł, nie wpływa w niniejszej sprawie na zmniejszenie wagi naruszenia prawa przez Stronę.

Zaznaczyć należy, że przesłanka pierwsza nie została spełniona, a ocena Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w tym zakresie została dokonana prawidłowo. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, bowiem Strona osobiście złożyła stosowne wyjaśnienia oraz przedstawiła kopie świadectw jakości, które były wcześniej wydawane klientom oraz że są wydawane także po przeprowadzonej kontroli. Złożyła również świadectwo jakości do paliwa stałego z tzw. „zakupu kontrolnego” przeprowadzonego przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie 6 marca 2019 r. Przesłanki warunkujące ewentualne zastosowanie pouczenia, jak wskazano powyżej, muszą być spełnione łącznie. Tym samym Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do odstąpienia od nakładania kary pieniężnej, gdyż w jego ocenie okoliczności, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa nie są łącznie spełnione (mimo zaprzestania przez Stronę naruszania prawa). Natomiast, fakt uprzedniego niekarania Strony z tytułu niewystawiania świadectw jakości, został uwzględniony przy miarkowaniu wysokości kary pieniężnej, przy analizie przesłanki dotychczasowej działalności Stron, co jest ujęte w uzasadnieniu skarżonej decyzji. Należy także zwrócić uwagę, że nieobecność Strony w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej oraz nieodpowiednie przygotowanie jej pracowników do obsługi klientów, nie może odbywać się ze szkodą dla kupujących. Należy podkreślić, iż prowadzenie działalności gospodarczej zobowiązuje Przedsiębiorcę do takiej organizacji prowadzenia działalności gospodarczej, aby podlegli pracownicy wykonywając swoje obowiązki przestrzegali obowiązujące prawo.

Zarzut naruszenia z art. 189f § 2 Kpa poprzez jego niezastosowanie w wyniku błędnego przyjęcia, że nie występuje możliwość zastosowania tego przepisu z uwagi na fakt, że pouczenie nie pozwoli na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna należy uznać za niezasadny gdyż okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Kontrolowany nie dopełnił obowiązków nałożonych na niego w art. 6c ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw pomimo, że wiedział o ciężących na nim obowiązkach jako wprowadzającym do obrotu paliwa stałe i jak twierdzi wystawiał przed kontrolą świadectwa jakości a jednak tak zorganizował prowadzenie działalności, że nie zapewnił aby obowiązki te były wykonywane. Dlatego też w ocenie Prezesa Urzędu zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 35a pkt 9 ppkt a i c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Należy wskazać, że już

na etapie prac legislacyjnych, przed wprowadzeniem przez Ustawodawcę omawianego ustawowego obowiązku przedsiębiorcy, podkreślone zostało szczególne znaczenie tej kwestii – również w aspekcie ochrony interesów konsumentów. Jak wynika z uzasadnienia do rządowego ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zmianie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. 2018, poz. 1654), „Wprowadzenie wymagania posługiwania się w obrocie paliw stałych świadectwami jakości paliw umożliwi kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. Wprowadzenie świadectwa jakości paliwa stałego powinno również usprawnić pracę organów kontrolujących obrót paliwami stałymi, tak krajowymi, jak i importowanymi. Wprowadzający do obrotu paliwo stałe w momencie sprzedaży np. węgla kamiennego wystawia świadectwo jakości paliw dla sprzedawanego paliwa i ma obowiązek przekazać jego poświadczoną kopię klientowi. [...] Efektem proponowanego rozwiązania będzie uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. [...] Wprowadzenie wymagań jakościowych dla paliw stałych wykluczy z obrotu paliwa niespełniające minimalnych wymagań, umożliwiając ponadto potencjalnym nabywcom wybór paliw o wysokich parametrach jakościowych. Ww. działania mogą przyczynić się w efekcie do redukcji tzw. emisji niskiej, a przez to do poprawy zdrowia i jakości życia obywateli.” (Uzasadnienie do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, Druk sejmowy nr 2377 z 19 marca 2018 r.)

Zważywszy na fakt niedopełnienia obowiązku, o którym stanowi art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, po uwzględnieniu przesłanek z art. 35d ust. 4 ww. ustawy, a także zachowania Strony dotyczącego niezwłocznego wyeliminowania nieprawidłowości, Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił wysokość kary pieniężnej na najniższym możliwym poziomie 10 000 zł. Zgodnie z art. 35c ust. 5 ww. ustawy wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi od 10.000 zł do 25.000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł. Ponieważ w toku kontroli wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego ustalono poniżej kwoty 200.000 zł. (nr karty 5 do protokołu kontroli) wymierzono karę pieniężną, której wysokość nie mogła być mniejsza niż 10.000 zł oraz nie większa niż 25.000 zł.

Prezes UOKiK nie dopatrył się naruszenia art. 7, art. 77 § 1, art. 80 i art. 107 Kpa. Skarżona decyzja zawiera wszystkie, wymagane elementy składowe. Zawiera ona również odniesienie co do braku możliwości zastosowania w niniejszej sprawie 189f § 1 pkt 1 oraz art. 189f § 3 Kpa. Prezes UOKiK wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz uwzględnił dowody przedstawione przez Stronę min. kopie świadectw jakości dla paliw stałych wystawiane przez Przedsiębiorcę przed kontrolą Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Dokonując wszechstronnej oceny materiału dowodowego należy stwierdzić, że w chwili kontroli obowiązek ten bez wątpienia nie był realizowany przez Stronę.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie: NBP Oddział Okręgowy w Krakowie nr: 28 1010 1270 0023 6522 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. Organ może odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu, gdy są spełnione następujące przesłanki:
 - waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa lub
 - za to samo zachowanie prawomocną decyzją na Stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub Strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.
5. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, ze zm.)

Podstawa prawna pouczenia:

art. 189f § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.), art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 ze zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 ze zm.)

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/